

Отже, переживаючи разом з клієнтом власні проблеми, психолог нівелює можливість здійснення продуктивного психокорекційного процесу. З одного боку, щоб зрозуміти переживання іншої людини, психологу необхідно самому відчувати аналогічні емоції, а з другого – вміти відокремлюватись від емоційного стану клієнта. Це вимагає постійної роботи над власним особистісним та професійним зростанням. Проблема розвитку емпатійних здібностей у психолога-практика тісно пов'язана з його професійним та особистісним удосконаленням.

Список бібліографічних посилань

1. Карягина Т. Д. Профессионализация эмпатии и предикторы выгорания помогающих специалистов. *Консультативная психология и психотерапия*. 2017. Т. 25. №. 2. С. 39-58.

2. Рзаева Ж. В. Особенности эмпатии у будущих педагогов-психологов Государственное учреждение образования «Республиканский институт высшей школы». Минск. 2017. № 17-3. С. 317-324.

3. Хлебодарова О. Б. Эмпатия в структуре ценности личности. *Гуманитарные, социально-экономические и общественные науки*. 2015. –№2. С.52 – 54.

Науковий керівник: *Посохова Яна Сергіївна, старший викладач кафедри соціології та психології факультету № 6 Харківський національний університет внутрішніх справ,, кандидат психологічних наук.*

Попова Карина Андріївна,

студентка 3-го курсу факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ

СПЕЦИФІКА КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ

Умови сьогодення ставлять перед працівниками правоохоронних органів певні вимоги щодо вирішення ними професійних завдань не лише

адміністративними, але і різноманітними комунікативними методами. Використання комунікації як засобу досягнення цілей в правоохоронній системі, актуалізує нагальну потребу розвитку комунікативної компетентності поліцейських. Дана компетентність характеризується високорозвиненою здатністю до використання засобів спілкування, з метою здійснення впливу на правосвідомість і поведінку громадян у правовій сфері. Її відсутність призводить до неефективності у вирішенні службових завдань, вибору адміністративних та силових засобів впливу з боку поліцейського. Як наслідок, виникають конфліктні відносини з громадянами, що формують негативне ставлення до правоохоронних органів в цілому.

Необхідність дослідження комунікативної компетентності працівників поліції аргументується тим, що це не просто звичайне спілкування чи бесіда, а певний поведінковий акт, що застосовується поліцейським для вирішення певних професійних завдань. Специфіка професії визначається тим результатом, який повинен бути досягнутий під час виконання професійного обов'язку. Використання неправомірних прийомів (фізична сила, грубість, силовий тиск, погрози) багато в чому породжується невмінням поліцейського вибудовувати процес спілкування, дотримуючись законності, тобто це є показником низького рівня комунікативної компетентності.

Успіх професійної діяльності працівників поліції забезпечується умінням прийняти до уваги інформацію, отриману в результаті спілкування, і використати її для вирішення завдання що стоїть перед ними. Тому професійне спілкування передбачає володіння поліцейським певним психологічним інструментарієм, що забезпечить його успішну діяльність. Теоретичний аналіз проблеми комунікативної компетентності показує, що істотний внесок у вивчення і розробку цього кола питань внесли роботи Л. М. Абаліна, Б. Г. Ананьєва, Г. М. Андрєєвої, О. О. Бодалева, Л. С. Виготського, Н. М. Власова, О. М. Леонтьєва, М. М. Обозова, А. В. Петровського, С. Л. Рубінштейна та ін.

В комунікативній компетенції поліцейського лежать процеси самоорганізації, які характеризується, перш за все, організацією власних психічних властивостей та процесів, умінням зосереджуватися та швидко перемикає увагу, здатністю мобілізувати і активізувати всі свої психічні властивості, уміти організувати робочий день та періоди відпочинку.

Проведене дослідження І. В. Семчук та Ю. В. Слободчикової показало, що комунікативні та організаторські здібності є основними в професіях, пов'язаних з безпосередньою взаємодією між людьми і є провідними у формуванні міжособистісних відносин, в згуртуванні членів службових колективів, в організації психологічного впливу на людей, в умінні організувати і направити свою діяльність. Домінуючий стиль в професійно-діяльнісному спілкуванні – це орієнтація на процес, де працівники правоохоронних органів орієнтовані на систематичність, послідовність, ретельність у виконанні своїх обов'язків [2, с.253].

Ф. Ч. Коблов внаслідок проведеного дослідження, дійшов висновку, що проблеми оптимізації комунікативної компетентності та культури спілкування в правоохоронній системі є одним з найбільш актуальних і давно назрілих напрямків службової діяльності. І від того, наскільки повно і скоро це буде здійснено, залежить формування і становлення працівника поліції нового часу, здатного виконувати поставлені перед правоохоронними органами завдання на високому професійному рівні [1, с.114-115].

О. Ф. Юрчук при проведенні наукових досліджень з питань комунікативної компетентності поліцейських, дійшла висновку, що не можна обмежуватися лише однією якоюсь галуззю науки. Авторка говорить, що подібні розвідки повинні здійснюватися на засадах комплексного системного підходу із урахуванням всіх сфер перетинання наукової проблеми. Зокрема, фахівцям в галузі права, психології, службової етики, мовознавцям, педагогам слід мати на увазі кроснауковий характер проблеми. Ольга Юрчук

вважає, що лише за такої умови можливе дотримання принципу об'єктивності та отримання валідних результатів дослідження, що у подальшому сприятиме підвищенню ефективності діяльності усієї Національної поліції України [3, с.27].

Отже, підвищення рівня комунікативної компетентності у працівників поліції набуває в даний час особливе значення, і для успішного вирішення цього завдання необхідна систематична, цілеспрямована спеціальна і психологічна підготовка.

Список бібліографічних посилань

1. Коблов Ф. Ч. Коммуникативная компетентность и культура общения в служебной деятельности сотрудника полиции. *Вестник Костромского государственного университета*. Серия: Педагогика. Психология. Социокинетика, 2011. №4. С.111-115.

2. Семчук И. В. Формирование коммуникативной компетентности сотрудников ОВД в процессе профессиональной деятельности. *Вестник Московского университета МВД России*, 2017. №4. С.249-253.

3. Юрчук О. Ф. Комунікативна компетентність поліцейського як об'єкт кроснаукового дослідження . *Українська мова в юриспруденції: стан, проблеми, перспективи* : матеріали XII Всеукр. наук.-практ. конф. (Київ, 30 листоп. 2016 р.) / [редкол.: В.В. Черней, С.Д. Гусарєв, С. С. Чернявський та ін.]. – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2016. Ч. 1.С. 24-27.

Науковий керівник: Посохова Яна Сергіївна, старший викладач кафедри соціології та психології факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат психологічних наук.